

være Spørgsmaal om at forandre den saaledes gjældende Ret. Der er slet ikke bestemt, hvem de ere, der skulde kunne fordre Afbenyttelsen af Vandet; det er stillet hen, som om det skulde komme an paa, hvem der kom først, der er paa en Maade altsaa givet Anviisning paa et Slags Bøddeløb; der er aldeles ingen Regel givet for, hvor lang Afstanden skulde være, for at man skulde faae Ret til at benytte Vandet. Nu har den ærede 7de Landstingsmand for 7de Kreds (Thalbiher), som jeg seer, stillet et Endringsforslag dertil; men jeg kan ikke see, at det synderligt forandrer Sagen. Det, som efter hans Betragtning skal være det Afgjørende, er, at de, der nyde Godt af Vandet, ere, foruden dem, som grøndse dertil, de, der have deeltaget i Vandløbets Regulering og Vedligeholdelse. Men dette kan jeg ikke tillægge stor Vægt. Disse Grundeiere have nemlig deeltaget i Reguleringen og Vedligeholdelsen for at faae deres egne Jorder lagte tørre, et Spørgsmaal, der aldeles ikke staaer i nogen Forbindelse med Spørgsmaalet om Benyttelsen af Vandet til at overrisle de Jorder, de have lagt tørre. Der kan sandelig intet Vand komme op dertil fra Vandløbet, thi Vandet løber ikke opad; og forsaavidt der er Spørgsmaal om Eiendomme længere nede ved Vandet, som jo kan hælde, da samme Eier kan have Jorder paa forskjellige Steder, saa kan jeg ikke see, at der er nogensomhelst Forbindelse mellem de to Ting, saa at man skulde give saadanne Eiere mere Ret end Enhver, der ligger i Nærheden og ikke er tilgrændsende.

Thalbiher: Hvis jeg har opfattet den ærede sidste Taler rigtigt med Hensyn til Nr. 2 i § 14, saa havde han den Frygt, at, naar Nogen fik Lov til at benytte Vandet, de saa

kunde grave en Grøft udenom Vandanlægget, saa at de derved kunde tage Vandet fra de Eier af Børker, som ere berettigede til at nyde det. Jeg troer nu ikke, naar man læser Nr. 2, at man kan faae denne Frygt; det er jo nemlig bestemt i Nr. 2, at Landvæsenscommissionen skal sætte de fornødne Mærker for Vandstandens Høide paa hensigtsmæssige Steder, og derved skal den bestemme Grønden for den Berettigedes Adgang til Vandets Benyttelse saaledes, at han kan nyde sin Ret. Det er altsaa Landvæsenscommissionens Pligt at sætte Mærker, saaledes at Ingen kan tage andet Vand, end hvad der er overflødigt, hvad der ikke gaaer med til Børkets Brug. Det forekommer mig dog virkelig, at det er en ganske billig Fordring, at det Vand, som alligevel ikke kan benyttes til at drive Møller eller andre Børker, bliver brugt til at frugtbargjøre Jorderne ved Overrisling, men jeg kan ikke troe, at det kan forstaaes saaledes, at Nogen kunde driste sig til at grave en Grøft eller Ledning og derved tage Vandet fra Børkets Eier. Jeg forstod den ærede Taler saaledes, at han sagde: naar saa Mølleren eller Børkeieren vil benytte Vandet, saa er det borte, en Anden har taget det; men det troer jeg ikke, at han paa nogen Maade efter denne Paragraph kan være berettiget til. Jeg synes derfor ikke, at Nr. 2 i § 14 kan opvække nogen særdeles Betænkelighed, saaledes at man skulde frygte for, at Mølleieren skulde lide nogen Uret. Jeg turde maaskee reite det Spørgsmaal til den høitærede Formand, om mit Endringsforslag til Nr. 4 er under Forhandling?

Formanden: Det Affnit, som omfatter Vandets Afbenyttelse, er under Forhandling tilligemed de dertil stillede Endringsforslag.